

handlingerne i Landstinget i Dag om den samme Sag. Lignende Henstillinger, som Landstingsordføreren i Dag har rettet til Ministeren, have selvfølgelig været rettede fra Ordføreren i dette Ting. Jeg skal henvise til min Besvarelse deraf i det andet Ting, jeg antager, at det vil være fyldestgørende ogsaa for den ærede Ordfører her og for dette høje Ting. Om den finansielle Stilling har jeg ogsaa udtalt mig i det andet Ting, og jeg skal henvise til disse Udtalelser. Jeg skal her indskrænke mig til at erklære, at Ministeriet kan tage mod det foreliggende Forslag, og anbefale det til Vedtagelse.

Chr. Reventlow: Jeg skal bemærke, at jeg i alt væsentligt kan slutte mig til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), og at jeg ligesom han agter at stemme for Forslaget. Jeg skal dertil kun føje, at Forslaget for saa vidt ubetinget glæder mig, som det utvivlsomt i sig selv betyder et eklatant Nederlag for de rent teoretiske Standpunkter.

Ordføreren (N. Neergaard): Jeg har ikke mange Ord at føje til mine Udtalelser i Formiddagsmødet, som ogsaa vare tilstrækkelig udførlige, og som jeg ikke ser, der i Realiteten er rørt synderlig ved i det senere fremkomne. Til Ordføreren for den socialdemokratiske Gruppe (Borgbjerg) vil jeg sige, at skønt der var noget polemisk i hans Udtalelser over for mig og Flertallet her i Salen, ønsker jeg dog, inden denne Forhandling slutter, at udtale min Anerkendelse af den Maade, hvorpaa Forhandlingerne gennemgaaende ere førte fra socialdemokratisk Side. Socialdemokraterne stillede meget vidtløftige Ændringsforslag i Fjor. De have ikke gentaget dem i Aar. De have erklæret, at Resultatet vel ikke tilfredsstillede dem fuldt ud, men deres Hovedrepræsentant har dog udtalt saavel i Underudvalget som Fællesudvalget, at han og hans Partifæller agtede at stemme for Forslaget ved dets endelige Vedtagelse. I det hele ønsker jeg at udtale min Anerkendelse af, at Forhandlingerne ere førte nogenlunde sagligt fra den Side, og jeg tror, det kommer af, at de Herrer føle sig særlig som Repræsentanter for den Samfundsklasse, der vinder mest ved denne Toldlov, nemlig Arbejderne. Der er absolut ingen Samfundsklasse, der vinder mere herved end netop den, idet der i vidt Omfang er taget Hensyn til de Ønsker, der mange Gange fra den Side ere fremførte angaaende Nedsættelse af Tolden paa Livs-

fornødenheder. Derfor har man fra den Side ment det rigtigt — det anerkender jeg — ikke at tage rent agitatorisk paa denne Sag, derfor har man ment det rigtigt ikke at sætte Himmel og Jord i Bevægelse for at give det Udseende af, at det var et Tilbagekridt. Socialdemokraterne have — Realpolitikere, som de til en vis Grad ere — erkendt, at dette Lovforslag indeholder et betydeligt Fremskridt for de arbejdende Klasser. Derefter har deres Stilling rettet sig, og det synes jeg er nogen Anerkendelse værd.

Til det ærede Medlem, der staar som Ordfører for Højre her i Salen (Fraenkel), vil jeg blot gøre to Bemærkninger. Han sagde, at der var den meget væsentlige Fejl ved den Behandling, hele denne Sag har været Genstand for, at det saglige Arbejde var gjort i Fællesudvalget og i Underudvalget. Det ærede Medlem har tidligere fremført lignende Betragtninger, og jeg har haft Lejlighed til at gøre ham opmærksom paa, hvor forkert det er. Thi der er ikke nogen Sag af alle dem, hvis Behandling jeg har deltaget i i den Tid, jeg har haft Sæde i Rigsdagen, som har været underkastet en saa indgaaende saglig Behandling som netop denne. Vi have ogsaa haft Tid dertil. I 37 Aar har Toldlovsforslaget været til Behandling af den danske Lovgivningsmagt. Men naar jeg blot tænker paa den Tid, jeg har deltaget i Arbejdet paa denne Sag, fra Toldkommissionens Tid og indtil nu, vil jeg spørge, hvilke Lovforslag af dem, der have ligget paa Tingets Bord, der har været Genstand for en mere omhyggelig saglig Forberedelse, end Toldlovsforslaget blev ved Toldkommissionen, hvor halvandet Aar igennem ikke alene Toldteknikere og Repræsentanter for de forskellige parlamentariske Partier, men ogsaa i videste Omfang Repræsentanter for de forskellige Næringsvirksomheder her i Landet bleve hørte og ikke blot hørte, men deres Udtalelser og deres Opfattelser bleve bekendtgjorte for alle ved Hjælp af Toldkommissionens Betænkning. Dermed hørte imidlertid ikke den saglige Behandling op. Sagen er bleven undergivet en meget indgaaende saglig Behandling af Ministeriet. Først under Finansminister Hages og senere under Finansminister Vilhelm Lassens Ledelse har man i vidt Omfang og under Tilkaldelse af mange Kræfter fra det praktiske Erhvervsliv behandlet Sagen. Endelig tror jeg, jeg nok tør sige, at de Mænd, der særlig have taget Ledelsen af Arbejdet under denne Behandling, sandelig ogsaa have anvendt en